

IX° Evropské právnícké fórum sněžného práva - zpráva z kongresu

Evropské fórum sněžného práva je neformálním uskupením nejvýznamnějších právních expertů specializovaných v oblasti sportovního a sněžného práva z řad advokátů, soudců, státních zástupců, soudních znalců, pořádkových a záchranných složek, vč. zástupců akademické obce a jednotlivých horských profesí. Fórum je současně platformou pro odborné diskuse z oblasti, za tímto účelem pořádá pravidelná setkání na úrovni mezinárodního kongresu, aktuálně bienálně již tradičně v oblasti Bormio, Itálie. Pravidelnými účastníky a členy Fóra je sedm evropských zemí: Itálie, Francie, Rakousko, Slovinsko, Španělsko, Švýcarsko a Belgie, příležitostně jsou však zastoupeny i hostující země, mezi nimiž např. Argentina, Kanada, USA, Čína či Japonsko.

Motto Fóra zní „Od práv na sněhu ke sněžnému právu“. Na kongresu jsou pravidelně diskutovány otázky problematiky „sněžného provozu“ v rámci provozování lyžařských a dalších sněžných sportů (snowsports), vč. relevantní legislativy a judikatury.

Poslední, tentokrát 9. edice kongresu Evropského fóra sněžného práva (dále jen Fórum), se konala 1. prosince 2018, samozřejmě opět v Bormiu. Poprvé za historii akce byla pozvána k účasti i Česká republika, kterou zastupoval Znalecký a výzkumný ústav IUSKI - Institut lyžařského práva, z.ú.

Jedním ze stěžejních témat byla tradičně bezpečnost účastníků sněžného provozu a flexibilní regulativní možnosti jejího zvyšování přímo úměrně ke zvyšování rizika, které je dáno vývojem a diverzifikací jednotlivých sportovně-sněžných aktivit, mezi nimiž lze zmínit sjezdové a běžecké lyžování, snowboarding, freestyle a freeride, skialpinismus atd., k čemuž je nutno uvažovat i evoluci výzbroje, která umožňuje dosahování stále vyšší rychlosti, v neposlední řadě zvyšování kapacity lyžařských přepravních zařízení neúměrně ke kapacitám navazujících lyžařských tratí, což přináší konstantní zvyšování hustoty provozu, a tedy i růst bezpečnostního rizika. Mezi zásadní stanoviska kongresu tak lze podtrhnout závěr, že jediné jasná a jednotná pravidla umožní bezpečnější provozování horských a sněžných sportů.

Kongres zahájil úvodním slovem duchovní otec a iniciátor celé akce Gianfranco AVELLA, bývalý prokurátor provincie Sondrio a předseda vědeckého výboru Fóra, který víceméně shrnul výše uvedené bezpečnostní aspekty a podtrhnul nezbytnost harmonizace relevantní regulace.

Na něj navázal prezident kongresu Dott. Carlo BRUCCOLERI, bývalý soudce, člen právní a bezpečnostní komise Mezinárodní lyžařské federace FIS a čestný předseda Nejvyššího kasačního soudu, který se ve společném příspěvku s Avv. Lorenzem Steckholzerem, též instruktorem lyžování, věnoval tématu sporů v oblasti lyžování, s čehož vyvodili závěr nezbytnosti specializace právníckých profesí, zejm. soudce, advokáta a soudního znalce.

Dalším příspěvkem pokračoval Avv. Waldemaro FLICK, člen vědeckého výboru Nadace Courmayeur, v němž přiblížil odpovědnost záchranných složek operujících v horském prostředí, aspekty „*telemedicine*“ v návaznosti na nové informačně-komunikační technologie a možnosti jejího využití v praxi horské služby.

Přednáškou k tématu lidských práv ve sportu navázal Prof. Jacopo TOGNON, profesor „Evropských

sportovních politik“ Univerzity Padova, rozhodce Mezinárodní sportovní arbitráže CAS/TAS v Lausanne.

Jeden z dalších nestorů a respektovaných expertů Avv. Michel BAILLY z Francie, specialista na mezinárodní a evropské právo, člen organizačního výboru OH Albertville, se ve své relaci zabýval úlohou a odpovědností správních orgánů ve stavu zvýšeného lavinového nebezpečí.

První část dopoledního bloku poté uzavřela Avv. Maria Isabella CHEVALLARD, instruktorka lyžování a odborný poradce Asociace instruktorů lyžování Val d'Aosta a Asociace ředitelů lyžařských tratí Val d'Aosta svým pohledem na 15 let existence rámcového Zákona 363/2003 o pravidlech bezpečnosti při provozování zimních sjezdových a běžeckých sportů a jeho dopady na judikaturu a regionální legislativu.

Po coffee breaku odstartoval další část svým sugestivním projevem Prof. Federico Fernández de BUJÁN ze Španělska, profesor římského práva Univerzity Madrid, který se zaměřil na základní pojmy rizika a odpovědnosti v horském prostředí.

Dalším přednášejícím byl Dott. Paolo DELLA TORRE, ředitel Oddělení krizového a urgentního příjmu zdravotnického zařízení ASST Valtellina, jenž se zaměřil na nové technologické možnosti letecké záchranné služby (LZS) umožňující noční přistávání vrtulníků, nové vybavení moderních strojů, širší možnosti záchrany v horském prostředí, rovněž rozebral aktuální právní rámec LZS.

Avv. Marco DEL ZOTTO, prezident regionální pobočky profesní komory instruktorů lyžování Friuli Venezia Giulia, poukázal v rámci tématu lavinového nebezpečí na možnosti aktivní i pasivní ochrany, prevence a odpovědnosti.

Dott. Tino PALESTRA, předseda Soudu Trento, věnoval svůj příspěvek památce soudce Marca Prodi (1933 - 2017) a jeho historického přínosu pro specializovanou rozhodovací praxi soudů v oblasti lyžování.

Dopolední blok uzavřel zahraniční host ze Slovinska Avv. Tanja Marušič, dcera Tomaže Marušiče, bývalého ministra spravedlnosti Slovinska a spoluautora slovinské lyžařské legislativy (z roku 1977, vč. novely z r. 2002), která akcentovala důležitost výuky bezpečnostních pravidel již od raného věku, přičemž představila národní projekt výuky lyžařské bezpečnosti prostřednictvím hry orientovaný na věkovou kategorii 8-10 let, připravený ve spolupráci Slovinského lyžařského svazu, Ministerstva školství a sportu, Ministerstva vnitra a lyžařských areálů a lyžařských klubů.

Odpolední blok zahájil další zahraniční host, tentokrát z Nizozemska, Prof. Pieter DE TAVERNIER, profesor občanského práva Univerzity Leiden, který se věnoval ustanovením a ujednáním umožňujícím výhradu odpovědnosti, konvergencím a divergencím mezi právními systémy USA a EU v oblasti lyžování.

Následovala docentka sportovního práva Univerzity Luiss v Římě, Avv. Lina MUSUMARRA, která přednesla odpovědnostní aspekty profese instruktora lyžování, zejména z pohledu garance odborné péče.

Avv. Mario Ulisse PORTA, předseda pobočky Advokátní komory Sondrio, poté uvedl svůj příspěvek „*Náhoda a vyšší moc ve vztahu k přirozeným faktorům v rámci odpovědnosti v horském prostředí*“.

Dále měl následovat příspěvek vedoucího policejního komisaře výcvikového střediska horských záchranných složek Státní policie v Moeně, Dott. Paride GIANMOENA, zaměřený na analýzu dat bezpečnostní a horské služby Státní policie, přednášející se však omluvil a zaslal jen písemnou verzi své relace.

Namísto omluveného příspěvatele pokračoval další též tradiční účastník Fóra Avv. Ettore TACCHINI, emeritní předseda Advokátní komory Bergamo, syn Avv. Pasquale Tacchiniho, spoluautora FIS pravidel, který ve svém příspěvku nazvaném „*Un'altra neve?*“ formou volné eseje prezentoval svůj náhled na odpovědnost provozovatelů, aspekty lyžování mimo vyznačené sjezdové tratě, zamýšlel se nad možným dalším vývojem, včetně fenoménu pozvolného oteplování a zde tedy poněkud pesimistických perspektiv lyžařských areálů, stále větší potřeby umělého zasněžování a prozatím fantaskně vyznívajícím představám o lyžování v obchodních centrech arabských zemích, na spalovnách odpadu (Kodaň), uzavírajíce s omluvou za pesimistický příspěvek tentokrát více z pera nadšeného lyžaře než právníka.

Na Tacchiniho následně navázal Prof. Ignacio Rodriguez ARROYO, profesor obchodního práva Univerzity Barcelona, expert sportovního práva a mezinárodní sportovní arbitr, který značně zdůraznil potřebu odklonu od svobodného lyžování k nezbytné vyšší míře regulace lyžařského provozu, kde se zamýšlel i nad možnostmi instalace bezpečnostních kamer na všech lyžařských tratích, možné regulaci hustoty provozu na tratích pomocí turniketů, jakožto i o možných zkouškách lyžařské způsobilosti veřejnosti. V diskusní části odpovídal na kritické reakce odborné veřejnosti tím, že je přesvědčen, že jednou bude muset k aplikaci restriktivnějších opatření dojít, neboť negativní bezpečnostní trendy tomu napovídají.

Po odpoledním coffee breaku se ujal slova další zahraniční host Avv. Heinz Walter MATHYS ze Švýcarska, bývalý prokurátor kantonu Bern, čestný prezident Švýcarské komise pro prevenci lyžařských kolizí SKUS, kolega neméně známého kolegy Dr. Stifflera, když představil přehled recentní judikatury federálního soudu ve věcech nedbalosti související s lavinami.

Prof. Umberto IZZO z katedry občanského práva Univerzity Trento a ředitel The Trento Law and Technology Research Group uvedl svůj příspěvek na téma „*Optimální alokace nákladů na nehody na sněhu mezi občanskou odpovědnost a pojištění*“.

Po tomto příspěvku pokračovala D.ssa Lucia GIZZI, soudce Správního soudu Lazio, přičemž se ve svém bloku zaměřila na profily aplikovatelnosti Bolkensteinovy směrnice o službách na lanovou dopravu rekreačního účelu.

Očekávaný host z Rakouska, Avv. Herbert GSCHÖPF, podrobně analyzoval rakouskou judikaturu, vztahující se k pravidlu č. 5 dekalogu FIS.

Předposledním hostem byla Avv. Stefania ROSSI, specialistka na trestní právo na Univerzitě Trento, se věnovala trestněprávním aspektům lavinových nehod, což nazvala „*dvojím nebezpečím*“ pro milovníky sněžných sportů.

Odpolední blok a vlastně celý kongres uzavřel zástupce České republiky ze Znaleckého a výzkumného ústavu IUSKI – Institut lyžařského práva, Mgr. Ladislav J. Janků, rovněž aktivní Učitel lyžování a Trenér alpských disciplín Svazu lyžařů ČR, soudní znalec se specializací na bezpečnost lyžování a člen pracovní skupiny při MMR pro leg. záměr „*Bezpečný pohyb na horách*“, který seznámil účastníky kongresu s aktuální situací legislativy a judikatury v oblasti lyžařského práva ČR, tedy provedl introdukci do problematiky národního prostředí, včetně závěrečných úvah *de lege ferenda* k uvažovanému legislativnímu záměru. Na základě pozitivního hodnocení tohoto příspěvku bylo následně oznámeno, že zástupce ČR se stává řádným členem Fóra.

Celou akci uzavřel kulatý stůl, kde kromě posledně přednášejícího zasedli členové vědeckého výboru Fóra Gianfranco Avella a Carlo Bruccoleri. Zde byl rovněž přijat závěr Fóra v podobě usnesení, které konstatuje nezbytnost unifikace pravidel bezpečnosti lyžařského a snowsports provozu pomocí evropské harmonizační směrnice, a to zejména z důvodu vypořádání se s novodobým fenoménem

lyžařské migrace, kde díky různorodým národním a regionálním úpravám, lyžařská veřejnost čelí mnoha „legislativním pastím“, kde jádro každého „Ski Safety Act“ musí založeno na Pravidlech FIS. Na základě již opakovaně přijatého a zdůrazněného závěru Fóra bylo zopakováno stěžejní motto: „*Na sněhu je třeba stejných zákonů pro všechny*“.

V rámci závěrečné večere pak padly návrhy na vytvoření pracovní skupiny, která by měla zpracovat podněty a návrhy pro Evropskou komisi s účelem vytvoření výše zmíněné harmonizační směrnice, v užším kolektivu pak padly též návrhy zabývat se systematictější i problematikou uznávání profesních kvalifikací (zejm. instruktor lyžování) napříč členskými zeměmi a vypořádat se protekcionistickou politikou alpských zemí, bránících účelově přístupu migrujících pracovníků na svůj pracovní trh.

Bylo stanoveno, že další Kongres sněžného práva organizovaný Fórem se bude konat před koncem roku 2020.

Příspěvek vznikl v rámci projektu GAUK č. 700119 „*Právní úprava bezpečnosti lyžování v mezinárodním kontextu a její možné perspektivy v právním řádu České republiky*“, řešeného na Univerzitě Karlově, Právnické fakultě.

Mgr. Ladislav J. Janků LL.M.

[IUSKI - Institut lyžařského práva, z.ú.](#)

Příkop 838/6
602 00 Brno

Tel.: +420 603 429 690
e-mail: info@iuski.cz

Po kongresu následovaly tiskové zprávy, včetně televizního zpravodajství, kde na dotazy odpovídal Gianfranco Avella - extrakt následuje níže.

Rozhovor „Evropa na lyžích“ (volný překlad extraktu rozhovoru)

Motto: „*Na sněhu společná pravidla pro všechny*“

Gianfranco AVELLA, bývalý prokurátor provincie Sondrio a iniciátor, ideový vůdce a předseda vědeckého výboru Fóra

Idea založení Evropského fóra sněžného práva a organizace kongresu vznikla bezprostředně po Mistrovství světa v alpském lyžování, které se konalo v roce 2005 v Bormiu, přičemž se tehdy zdálo, že jde o zcela utopistickou iniciativu ve smyslu cíle přesvědčit jednotlivé státy, aby přijaly zákony upravující bezpečnost sněžných sportů.

Dnes je však Fórum vzácnou realitou a platformou pro odbornou diskusi a setkání na nejvyšší odborné úrovni, jejíž význam je uznáván v rámci celé EU.

Zde přinášíme rozhovor:

Doktore Avello, jaká je nyní úloha Fóra?

Evropskému fóru sněžného práva se podařilo realizovat důležitý cíl: bylo uznáno jako jediné

institucionální uskupení, jehož názor je respektován v této oblasti výzkumu. Jde o nejvýznamnější platformu, ve které se sdružují největší experti z různých zemí. Tento rok bylo na naší akci zastoupeno osm zemí: ty, ve kterých je lyžařský sport nejrozvinutější. Pouze zde, v Bormiu, je možné konfrontovat zkušenosti, legislativu a národní judikaturu studované oblasti zimních sportů a horských sportovních aktivit, jde o výjimečnou příležitost získání aktuálních informací.

A jak reagují politické autority? Naslouchají závěrům a výzvám Fóra?

Politikové nám naslouchají málo. Fórum spojuje nadšence z oblasti výzkumu i praxe, nabízí setkání odborníků, provozovatelů středisek, zástupců horských profesí. Ale k žádnému zásadnímu průlomů na politické úrovni nedošlo, pokud, tak jen sporadicky. My však máme jasný cíl: požadujeme jasné a jednotné zákonné předpisy napříč evropskými lyžařskými zeměmi, protože lyžování musí být uvažováno jako forma provozu (lyžařský provoz). Stejně jako jsme došli k uniformitě pravidel silničního provozu, musí být postupováno i u provozu sněžných sportů. Toto je nejdůležitější poslání Fóra. Cestovní ruch může pouze profitovat ze sjednocení zákonů na evropské úrovni, tedy harmonizace relevantních předpisů.

Co se změnilo v legislativě od doby, kdy bylo Fórum založeno?

Zejména uvažování FIS pravidel, základního kodexu v podobě dekalogu chování lyžaře, který byl v Itálii rozšířen na „Dodekalog lyžaře“, jakožto esenciálního normativního instrumentu, který by měl být nepochybně implementován do každého zvláštního předpisu upravujícího bezpečnost lyžování a souvisejících sněžných sportů, což se v praxi jednotlivých lyžařských zemí postupně děje.

Co bylo základním tématem letošního Fóra?

Jedním ze základních témat byly laviny, a to proto, že v loňské sezóně jich bylo příliš mnoho. Proto je na místě uvažovat o aktualizaci relevantní legislativy. Naše idea je, že jakmile se objeví pozitivní lavinová předpověď určité úrovně, nejvíce exponované lyžařské tratě musí být bez váhání uzavřeny.

Druhý rozhovor se stejným podtématem „Na sněhu společná pravidla pro všechny“ a výzvou Gianfranca Avelly: **„Aktuálním nebezpečím, kterému musíme čelit je, že každá členská země postupuje v právní úpravě bezpečnosti lyžování dle svého.“**

Pravidla FIS představují výchozí bod moderního evropského sněžného práva, jednotného pro všechny členské státy. Dnes lyžař „následuje sních“, tedy jede za sněhem, přemísťuje se z jedné lokality do druhé, mnohdy napříč jednotlivými zeměmi. Lokální či národní zákony jsou však anachronistické, předpokládají, že lyžař je stacionární, tedy „nestěhovavý“ sportovec. Na tento stav nazírá Gianfranco Avella, předseda vědeckého výboru Evropského fóra sněžného práva, následovně:

Co by bylo potřeba učinit pro zvýšení garance bezpečnosti lyžařů?

Problémem zůstává, že každá země si vytváří zákony upravující bezpečnost provozování sněžných sportů po svém, ignorující mnohdy zcela zásadním způsobem internacionalitu těchto sportů, tedy migraci jejich účastníků napříč lyžařskými zeměmi a existenci transnacionálních středisek a lyžařských tratí. Z odborných studií našeho Fóra vyplynul jeden zásadní závěr, vzkaz, který je možné syntetizovat do dvou částí. Zaprvé: Pravidla FIS musí vytvářet „tvrdé jádro“, které musí zohlednit právní úpravy všech zemí, ve kterých se praktikují sněžné sporty. Zadruhé: Pokud bude nutné modifikovat Pravidla FIS, může se tak stát jen prostřednictvím FIS a s následným uznáním všech zemí, kde se praktikují sněžné sporty, samozřejmě v mezinárodním kontextu. Zde bych chtěl současně zdůraznit a upřesnit, že uniformní, tedy harmonizované sněžné právo společné pro všechny země, kde se praktikují sněžné sporty, nezaručuje pouze větší bezpečnost lyžařů (byť jde o zásadní hledisko), ale rovněž zaručuje zcela konkrétně i svobodu pohybu osob za stejných podmínek. To

zůstává samozřejmě nejdůležitější výzvou Fóra.

Fórum se těší již od svých počátků značnému zájmu ze strany všech pracovníků v dané oblasti, tak ze strany sdělovacích prostředků, včetně tisku. Jaké vidíte další perspektivy?

Náš úkol i jeden z účelů Fóra je jasný. Soustředíme se na perspektivu dosažení jednotných a společných norem bezpečnosti provozování sněžných sportů, alespoň na úrovni EU. Závěry hodláme shrnout do návrhu, který představíme Evropské komisi. Nadále trváme na důležitosti a nezbytnosti implementace Pravidel FIS do předpisů jednotlivých zemí.

Z jakého důvodu?

Podívejte, dnes v mnoha zemích EU se sice odkazuje na Pravidla FIS, ale jelikož tam, kde nejsou obsažena v zákonných předpisech, nemají proto sílu zákona, a tedy nejsou tak závazná. Proto považujeme za důležité, aby Evropská unie je přijala formou směrnice. Další bod, na kterém trváme je, že nesmí být učiněna žádná úprava těchto pravidel, aniž by jí předcházela všeobecný konsens. A to právě proto, aby žádná členská země nemohla upravit regulaci po svém. Negativním příkladem je mj. právě Itálie, která v zákoně o bezpečnosti lyžování zakotvila přednost zprava. V žádné jiné zemi přitom takové pravidlo aplikováno nebylo a přibývá tak zmatku mezi lyžaři, kteří přijedou z jiných zemí.

Toto ustanovení je ale částí důležitého zákona, který konečně upravil regulaci provozu na sněhu. Podle Vás by měl italský parlament učinit krok vzad?

Ano, přesně tak, toto ustanovení by mělo být změněno. Musíme zamezit riziku, že by si každá země vytvořila svá vlastní pravidla v oblasti bezpečnosti, odlišná od jiných zemí. Musíme si uvědomit, že dnes lyžaři jedou za sněhem a tendují ke změně lokalit i během jediné zimní sezóny. K tomu zde máme známe transnacionální sjezdovky, frekventované lyžaři, kteří přijíždějí z různých částí Evropy. Je nepřijatelné a neodůvodnitelné, abychom měli zákonná pravidla, která se mění dle toho, zda se lyžař nachází na území Francie, Švýcarska nebo Rakouska.

Mezi příspěvky Kongresu Fóra bylo zmíněno i pravidlo, které ukládá lyžaři stálou kontrolu a přehled nad okolím i tím, kdo nás předjíždí. To je zajisté dobré pravidlo (které např. zakazuje mj. i skoky za snížené viditelnosti), ale ani toto pravidlo není obsaženo v úpravách jiných evropských zemí...

To je totiž norma obsažená v regionálním zákoně Lombardie. Tuto je jistě možné prezentovat FIS i orgánům EU tak, aby mohla být převzata do mezinárodního lyžařského práva. Ale takto nemá smysl, aby zůstala lokalizovaná jen v jednom regionu. A to je právě bod, který musím vytrvale opakovat. Jedním ze základních principů EU je svoboda pohybu osob. Právo a právní předpisy se tomuto musí přizpůsobit. Není možné opomíjet probíhající změny ve společnosti, včetně fenoménu lyžařské migrace a transnacionálních lyžařských tratí, není možné uvažovat o lyžaři jako o stacionárním, lokálním sportovci. To tak není a nesmí být. Lyžaři se pohybují, přemísťují se a budou tak činit stále více a častěji, protože toto je charakter moderní společnosti a současně základní princip, na kterém je založen proces evropské integrace a unifikace.

Jeden z dalších klíčových témat minulých ročníků kongresu byl institut presumpce odpovědnosti v případě kolize mezi lyžaři. Jde o další část zákona, kde se právníci liší v názorech a hodnoceních, tu pozitivních, tu negativních. Jak je možné se vypořádat s tímto rozporem?

Zde bych učinil rozlišení. Tato část zákona se týká odpovědnosti a následků, které nastávají v případě kolize. Z tohoto pohledu je přijatelné, jestliže existují odlišné úpravy. Existují pravidla, přímo se dotýkající lyžařského provozu, tedy i bezpečnosti, která musí být stejná pro všechny. Jistě, pokud se nám podaří dosáhnout jednotné globální právní úpravy, pak to bude lépe. V mezičase

v problematice bezpečnosti musíme dosáhnout obecné shody. Co se týče předmětného ustanovení o domnělé presumpci spoluzavinění, je pravdou, že se zdá býti poškozující směrem k lyžaři, který byl jiným sražen a utrpěl újmu, jestliže je odpovědnost stanovena rovným dílem, tedy z padesáti procent mezi účastníky kolize. Ovšem, máme-li vzít v úvahu obtížnost prokázání odpovědnosti druhého, je třeba uznat, že toto ustanovení zaručuje tomu, kdo újmu utrpěl obdržet alespoň padesát procent její výše.

Proč na akce Fóra zvete mnohdy i mimoevropské země, včetně těch zaoceánských?

Mohu odpovědět přirovnáním k situaci v silničním provozu. Kdo měl tu příležitost řídit vozidlo ve Velké Británii, ví, že to vyžaduje určitý čas, aby se přizpůsobil řízení vlevo. Tato britská zvyklost je i dnes jistou anomálií, která vyvolává komplikace pro mimobritské návštěvníky, a která bude dříve či později překonána. V oblasti sněžných sportů nalézáme podobné anomálie. Ale my tvrdíme, že lyžař se musí přizpůsobit stejným pravidlům bezpečnosti, bez ohledu na lokalitu, kde zrovna lyžuje. Protože jestliže jsou normy odlišné, zvyšují se rizika kolizí a nehod.

Obdobně jako na trhu „tout court“, tak i v lyžařském průmyslu se čím dál více objevují provozovatelé sněžných sportů z mimoevropských zemí, které vidíme stále častěji na našich horách. Mám na mysli lyžaře ruské, čínské, korejské národnosti... Uvažujete i tyto?

Samozřejmě, že ano. V případě průmyslu cestovního ruchu, čínští spotřebitelé se objevují dříve než čínské „produkty“. Ale jakými pravidly by se měli řídit tito spotřebitelé? A zde opět vyvstává důležitost jednotného mezinárodního sněžného práva, zejména v oblasti bezpečnosti. Proto na další ročníky Kongresu sněžného práva bude zvat více expertů z východních zemí, protože naším cílem je internacionalizace studovaného tématu v rámci společné odborné diskuse, rozšiřující se tak na všechny země, kde se lyžování provozuje.

Krátký extrakt z TV vysílání:

Avella: „Letos jsme měli na Kongresu i zástupce z další, dosud nezúčastněné země, České republiky, který nás seznámil s legislativním záměrem upravujícím bezpečný pohyb na horách, což je pro nás pozitivní zpráva, že se další země seriózně zabývá bezpečností sněžných sportů. Česká republika má takto nyní jedinečnou příležitost, jak dané prostředí a související problematiku upravit a nezbývá než doufat, že se nedopustí podobných chyb jiných zemí při snaze o originální pojetí a bude naopak směřovat k realizaci myšlenky jednotného evropského sněžného práva. Touto snahou jsme samozřejmě potěšeni a budeme napjatě očekávat report zástupce České republiky v rámci příští edice Kongresu v roce 2020.“

© EPRAVO.CZ - Sbírnka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [LEAGLE.ONE: Prodáváte firmu, nebo kus života? Pravda o rodinných akvizicích](#)
- [Clifford Chance Prague Association jmenuje dva nové Counsels a jednoho Of Counsel](#)
- [Vítězem Zákona roku je flexinovela zákoníku práce, bodovaly také daňové a účetní změny](#)
- [Advokátní kancelář Eversheds Sutherland posiluje svůj nemovitostní tým](#)
- [LEAGLE.ONE: Triangle Family Office #9: AI - nová infrastruktura světa, nebo přepálený příběh?](#)
- [Mgr. Helena Freyová, posiluje CEE Attorneys v oblasti M&A, Corporate Strategy &](#)

Technology

- [Evropská unie rozšiřuje regulaci AI. Obsah generovaný nebo upravený umělou inteligencí musí být pro uživatele rozpoznatelný](#)
- [LEAGLE.ONE: Triangle Family Office #8: Umění jako investice: mezi vášní a rizikem](#)
- [ATREUM a K2 LEGAL se spojují: vzniká silná kancelář pro stavebnictví, technologie a byznys](#)
- [LEAGLE.ONE: Triangle Family Office #7: Tam, kde vznikají unicorny - Jak přemýšlí venture capital](#)
- [Ocenění Flamma získaly Ivana Janů, Jitka Chizzola, Ženy v právu a projekt Máš na to nadace Evy Pavlové](#)